

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument

17.6.2008

EP-PE_TC2-COD(2006)0129

*****II**

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 17. juunil 2008. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (EP-PE_TC2-COD(2006)0129)

PE 408.707

ET

ET

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 17. juunil 2008. aastal

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras²

¹ ELT C 97, 28.4.2007, lk 3.

² Euroopa Parlamendi 22. mai 2007. aasta seisukoht (ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 90), nõukogu 20. detsembri 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 71 E, 18.3.2008, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 17. juuni 2008. aasta seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Pinnavee keemiline saastus kujutab veekeskkonnale ohtu, kuna selle tagajärjeks on akuutne ja krooniline toksilisus veeorganismidele, akumul eerumine ökosüsteemis ning elupaikade ja bioloogilise mitmekesisuse kadumine, ühtlasi ohustab see ka inimeste tervist. Esmajärjekorras tuleks kindlaks teha saastamise põhjused ja tegeleda heitmetega nende tekkekohas, majanduse ja keskkonna seisukohast kõige tõhusamal viisil.
- (2) Asutamislepingu artikli 174 lõike 2 teise lause kohaselt rajaneb ühenduse keskkonnapoliitika ettevaatusprintsii bil ja põhimõtetel, mille järgi tuleb võtta ennetusmeetmeid, keskkonnakahjustus tuleb heastada eeskätt kahjustuse kohas ning saastaja peab maksma.
- (3) Asutamislepingu artikli 174 lõike 3 kohaselt peab ühendus oma keskkonnapoliitikat ette valmistades arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, ühenduse eri piirkondade keskkonnatingimusi ning ühenduse kui terviku majanduslikku ja sotsiaalset arengut ja tema piirkondade tasakaalustatud arengut, aga ka meetme võtmise või võtmata jätmise potentsiaalseid tulusid ja kulusid.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnavalane tegevusprogramm,¹ sätestatakse, et keskkond, tervis ja elukvaliteet on selle programmi ühed keskkonnavalased põhiprioriteedid, ja rõhutatakse eelkõige vajadust kehtestada veepoliitika valdkonnas konkreetsemad õigusaktid.

¹ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik,¹ sätestatakse strateegia vee saastamise vastu ning nõutakse täiendavaid saastekontrolli meetmeid ja keskkonnakvaliteedi standardeid. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse keskkonnakvaliteedi standardid vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ sätetele ja eesmärkidele.
- (6) Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 4 ja eriti selle lõike 1 punktiga a peaksid liikmesriigid rakendama vajalikud meetmed vastavalt nimetatud direktiivi artikli 16 lõigetele 1 ja 8, eesmärgiga vähendada järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetada või järk-järgult kõrvaldada prioriteetsete ohtlike ainete heide, keskkonda laskmine ja kadu.
- (7) 2000. aastast alates on vastu võetud hulk ühenduse õigusakte, millega on sätestatud üksikute prioriteetsete ainete heidete kontrollimeetmed vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 16. Lisaks reguleeritakse paljusid keskkonnakaitse meetmeid ühenduse teiste õigusaktidega. Seepärast tuleks eelkõige rakendada ja läbi vaadata seniseid õigusakte, mitte kehtestada uusi kontrollimeetmeid.
- (8) Punkt- ja hajusaasteallikatest pärinevate prioriteetsete ainete heidete piiramiseks, millele on viidatud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16, näib liikmesriikidel olevat kulutasuvam ja otstarbekam lisada vajaduse korral kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 10 sobivad kontrollimeetmed koos teiste ühenduse õigusaktide rakendamise meetmetega programmi, mis kõnealuse direktiivi artikli 11 kohaselt tuleb välja töötada kõikide valglapiirkondade jaoks.

¹ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

- (9) Liikmesriigid peaksid parandama teadmisi ja kättesaadavaid andmeid prioriteetsete ainete allikate ja saastamisviiside kohta, et määrata kindlaks eesmärgipärased ja tõhusad kontrollimeetodid. Liikmesriigid peaksid muu hulgas teostama vajaduse korral sette ja elustiku seiret sellise sagedusega, et see annaks piisavalt teavet selliste prioriteetsete ainete usaldusväärseks pikaajalise dünaamika analüüsiks, millel on kalduvus akumul eeruda settes ja/või elustikus. Seire, sealhulgas sette ja elustiku seire tulemused tuleks niivõrd, kuivõrd on nõutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta otsuse nr 2455/2001/EÜ (millega kehtestatakse veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainete nimistu)¹ artiklis 3, teha kättesaadavaks, et anda teavet tulevaste komisjoni ettepanekute jaoks, mis koostatakse vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõigetele 4 ja 8.
- (10) Otsuses nr 2455/2001/EÜ sätestatakse esimene nimistu, kuhu kuulub 33 ainet või ainete rühma, mis on tunnistatud ühenduse tasandi meetmetega esmajärjekorras reguleerimist vajavaks. Teatavad ained nende prioriteetsete ainete hulgast on tunnistatud prioriteetseteks ohtlikeks aineteks, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele vajalikud meetmed, eesmärgiga nende keskkonda laskmine, heide ja kadu lõpetada või järk-järgult lõpetada. Looduses harilikult esinevate või looduslike protsesside käigus tekkivate ainete puhul ei ole kõikvõimalikest allikatest pärinevate ainete heide, keskkonda laskmise ja kao lõpetamine või järk-järgult lõpetamine siiski võimalik. Mõnede ainete andmed on läbi vaadatud ning need tuleks klassifitseerida. Komisjon peaks kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16 sätestatud ajakavaga jätkama prioriteetsete ainete nimistu läbivaatamist, seades ained meetmete võtmiseks tähtsuse järjekorda kokkulepitud kriteeriumide alusel, mis näitavad nende ohtlikkust veekeskkonnale või ohtu, mida need avaldavad veekeskkonna kaudu, ning esitama vajaduse korral ettepanekuid.

¹ EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1.

- (11) Ühenduse huve silmas pidades ja pinnavee kaitse tõhusamaks reguleerimiseks on asjakohane kehtestada prioriteetseteks aineteks klassifitseeritud saasteainetega seotud keskkonnakvaliteedi standardid ühenduse tasandil ning jätta liikmesriikide ülesandeks sätestada vajaduse korral riigi tasandil eeskirjad ülejäänud saasteainete kohta, kohaldades asjaomaseid ühenduse eeskirju. Prioriteetsete ainete nimistusse ei võetud siiski kaheksat saasteainet, mis kuuluvad nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/280/EMÜ (teatavate direktiivi 76/464/EMÜ lisa I nimistusse kuuluvate ohtlike ainete heitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)¹ reguleerimisalasse ning mis kuuluvad selliste ainete rühma, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele meetmed eesmärgiga saavutada nende puhul 2015. aastaks head keemilised näitajad, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklites 2 ja 4 sätestatut. Samas osutusid kõnealustele saasteainetele kehtestatud ühised standardid otstarbekaks ning nende reguleerimist ühenduse tasandil on seetõttu kohane jätkata.
- (12) Sellest tulenevalt muutuvad mittevajalikuks praeguseid keskkonnakvaliteedi eesmärke käsitlevad sätted, mis on kehtestatud nõukogu 22. märtsi 1982. aasta direktiiviga 82/176/EMÜ (kloorleeliste elektrolüüsitööstuse elavhõbedaheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta),² nõukogu 26. septembri 1983. aasta direktiiviga 83/513/EMÜ (kaadmiumiheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta),³ nõukogu 8. märtsi 1984. aasta direktiiviga 84/156/EMÜ (muude sektorite kui kloorleeliste elektrolüüsitööstuse elavhõbedaheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta),⁴ nõukogu 9. oktoobri 1984. aasta direktiiviga 84/491/EMÜ (heksaklorotsükloheksaaniheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁵ ja direktiiviga 86/280/EMÜ, ning need tuleks kehtetuks tunnistada.

¹ EÜT L 181, 4.7.1986, lk 16.

² EÜT L 81, 27.3.1982, lk 29.

³ EÜT L 291, 24.10.1983, lk 1.

⁴ EÜT L 74, 17.3.1984, lk 49.

⁵ EÜT L 274, 17.10.1984, lk 11.

- (13) Veekeskkonda võib mõjutada nii lühi- kui ka pikaajaline keemiline saastus, seepärast tuleks keskkonnakvaliteedi standardite kehtestamisel aluseks võtta nii akuutset kui ka kroonilist toimet käsitlevad andmed. Et tagada veekeskkonna ja inimeste tervise piisav kaitse, tuleks aasta keskmise väärtusena väljendatud keskkonnakvaliteedi standardid kehtestada tasemel, mis on ohutu pikaajalise kokkupuute korral, ning kehtestada suurimaks lubatud kontsentratsiooniks tase, mis on ohutu lühiajalise kokkupuute korral.
- (14) Vastavalt direktiivis 2000/60/EÜ V lisa punktis 1.3.4 sätestatud eeskirjadele võivad liikmesriigid keskkonnakvaliteedi standarditele vastavuse seire teostamisel, sealhulgas suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud standarditele vastavuse seireks kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentiil arvutus valeandmete (s.t. eriti suured kõrvalekaldumised keskmisest) ja mõõtevigade käsitlemiseks, et tagada usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Liikmesriikide teostatud seirete võrreldavuse tagamiseks on asjakohane sätestada komiteemenetlusega vastu võetavad üksikasjalikud eeskirjad nimetatud statistiliste meetodite kehtestamiseks.
- (15) Ühenduse tasandil tuleks keskkonnakvaliteedi standardite väärtuste kehtestamisel piirduda enamiku ainete puhul praegu üksnes pinnaveega. Heksaklorobenseeni, heksaklorobutadieeni ja elavhõbeda puhul ei ole võimalik tagada kaitset kaudse toime ja teisese mürgistuse vastu ühenduse tasandil üksnes pinnavee keskkonnakvaliteedi standarditega. Seetõttu on asjakohane kehtestada nimetatud kolme aine kohta elustiku keskkonnakvaliteedi standardid ühenduse tasandil. Selleks, et liikmesriigid saaksid olenevalt oma seirestrateegiast võtta paindlikke meetmeid, peaksid liikmesriigid kas suutma jälgida ja kohaldada nimetatud elustiku keskkonnakvaliteedi standardeid või kehtestama rangemad pinnavee keskkonnakvaliteedi standardid, mis pakuvad samal tasemel kaitset.

- (16) Peale selle peaksid liikmesriigid saama kehtestada setete ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardid siseriiklikul tasandil ning kohaldama neid keskkonnakvaliteedi standardeid, mitte käesolevas direktiivis vee suhtes sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid. Sellised keskkonnakvaliteedi standardid tuleks kehtestada läbipaistva menetluse teel, edastades teatise komisjonile ja teistele liikmesriikidele, et tagada kaitse, mille tase on samaväärne ühenduse tasandil kehtestatud vee keskkonnakvaliteedi standarditega. Komisjon peaks oma direktiivi 2000/60/EÜ rakendamist käsitlevates aruannetes esitama nimetatud teatistest kokkuvõtte. Teatavate olulise akumulatsioonipotentsiaaliga ainete puhul on setted ja elustik ka edaspidi tähtsad seireobjektid. Liikmesriigid peaksid antropogeense tegevuse toime ja suundumuste pikaajalise mõju hindamiseks võtma direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 kohaselt meetmeid, eesmärgiga tagada, et elustiku ja setete praegune saastatuse tase oluliselt ei suureneks.
- (17) Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 ja VII lisa A osa punktiga 5 tuleks vesikonna majandamiskavades esitada teave prioriteetseid aineid hõlmavate keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamisel tehtavatest eranditest vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 4 lõigetele 4, 5 ja 6, võttes arvesse sama direktiivi artikli 4 lõikeid 8 ja 9. Tingimusel, et direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 nõuded, sealhulgas erandi lubamise tingimused, on täidetud, on lubatud prioriteetsete ainete heidet, keskkonda laskmist ja kadu põhjustav tegevus, sealhulgas süvendamine ja laevandus.
- (18) Liikmesriigid on kohustatud täitma nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiivi 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta¹ ja majandama joogivee võtmiseks kasutatavaid pinnaveekogusid kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 7. Seepärast tuleks käesolevat direktiivi rakendada nii, et see ei piiraks nende nõuete kohaldamist, mis võivad eeldada rangemaid standardeid.

¹ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32.

- (19) Punktsaasteallikatest lähtuva heite läheduses on saasteainete kontsentratsioonid ümbritsevas vees esinevatest kontsentratsioonidest tavaliselt kõrgemad. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalik kasutada segunemispriirkondi, kuivõrd see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust asjakohastele keskkonnakvaliteedi standarditele. Segunemispriirkonnad peaksid hõlmama üksnes aine keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust ja olema proportsionaalsed. Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikega 4 peaksid liikmesriigid vajaduse korral tagama, et nõuded kõnealuse direktiivi artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnavalaste eesmärkide saavutamiseks kooskõlastatakse kogu valglapiirkonna ulatuses, määrates muu hulgas kindlaks piiriüleste veekogude segunemispriirkonnad.
- (20) On tarvis kontrollida keskkonnakahjuliku tegevuse lõpetamiseks või järk-järguliseks kõrvaldamiseks ja vähendamiseks direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud eesmärkide täitmist ning muuta nende kohustuste täitmise hindamine läbipaistvaks, eelkõige seoses inimtegevusest tekkivate asjaomaste ainete olulise heite, keskkonda laskmise ja kao arvestamisega. Lisaks saab lõpetamise või järk-järgulise kõrvaldamise ning vähendamise ajakava olla seotud üksnes andmikuga. Samuti peaks olema võimalik hinnata direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõigete 4 kuni 7 kohaldamist. Samavõrra on tarvis asjakohast vahendit kõikidest võimalikest allikatest pärinevate looduses harilikult esinevate või looduslike protsesside tulemusel tekkivate ainete kadude koguste kindlaksmääramiseks, millisel juhul täielik lõpetamine või järk-järguline kõrvaldamine ei ole võimalik. Nende nõuete täitmiseks peaks iga liikmesriik looma asjaomaste ainete heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku iga tema territooriumil asuva valglapiirkonna või valglapiirkonna osa kohta.

- (21) Et vältida töö dubleerimist nende andmike loomisel ning tagada kõnealuste andmike sidusus muude olemasolevate vahenditega pinnavee kaitse valdkonnas, peaksid liikmesriigid kasutama teavet, mis on kogutud direktiivi 2000/60/EÜ alusel ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 166/2006 (mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist)¹ alusel.
- (22) Pinnavee järjekindla kaitse tagamiseks peaksid pinnaveekogusid jagavad liikmesriigid kooskõlastama oma seiretegevust ja vajaduse korral andmike koostamist.
- (23) Et oma vajadusi paremini kajastada, peaks liikmesriikidel olema võimalus valida asjakohane üheaastane võrdlusperiood andmiku põhiliste kannete mõõtmiseks. Samas tuleks arvesse võtta asjaolu, et pestitsiidide kasutamisest tulenevad kaod võivad aastate lõikes suurel määral varieeruda, sest kasutatavad kogused on näiteks eri ilmastikuolude tõttu erinevad. Seepärast peaks teatavate nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/414/EMÜ (taimekaitsevahendite turuleviimise kohta)² hõlmatud ainete puhul andma liikmesriikidele võimaluse rakendada nimetatud ainete suhtes soovi korral kolmeaastast võrdlusperioodi.
- (24) Andmiku kasutamise optimeerimiseks on asjakohane määrata tähtaeg, mille jooksul komisjon peab kontrollima, kas asjaomaste ainete heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud eesmärkidele kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 4 lõigetega 4 ja 5.

¹ ELT L 33, 4.2.2006, lk 1.

² EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1.

- (25) Liikmesriikides asjaomaste ainete keskkonda laskmise, heite ja kao (sealhulgas settes akumulueeruvast saastusest tuleneva kao) andmike loomiseks kasutatavate meetodite ühtlustamise eesmärgil tuleks välja töötada tehnilised suunised.
- (26) Mitmeid liikmesriike mõjutab saaste, mille allikas asub väljaspool nende siseriiklikku jurisdiktsiooni. Seetõttu on asjakohane kinnitada, et liikmesriik ei riku oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, ületades keskkonnakvaliteedi standardeid piiriülese saaste tõttu, eeldusel et on täidetud teatud tingimused ja liikmesriik on vajaduse korral tuginenud direktiivi 2000/60/EÜ asjakohastele sätetele.
- (27) Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 kohaste liikmesriikide aruannete alusel peaks komisjon vaatama läbi vajaduse kehtivate õigusaktide muutmise ja täiendavate, kogu ühendust hõlmavate erimeetmete, näiteks heitekontrolli järele ning esitama vajaduse korral asjakohased ettepanekud. Komisjon peaks esitama nimetatud läbivaatamisel tehtud järeldused Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõike 1 kohaselt koostatud aruande raames. Komisjon peaks, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 10, arvestama heite kontrollimeetmete ettepanekuid esitades kehtivaid heitekontrolli nõudeid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivis 2008/1/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta)¹ ning viimaseid arenguid reostustõrje tehnoloogia valdkonnas.

¹ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

- (28) Direktiivis 2000/60/EÜ nimetatud püsivate, bioakumuleeruvate ja toksiliste ning muude samavõrra problemaatiliste ainete (eriti väga püsivate ja väga bioakumuleeruvate ainete) määratlemise kriteeriumid on kehtestatud riskihindamise tehnilise juhenddokumendiga, mis toetab komisjoni 20. juuli 1993. aasta direktiivi 93/67/EMÜ (millega kehtestatakse vastavalt nõukogu direktiivile 67/548/EMÜ teatatud ainete poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava riski hindamise põhimõtted),¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/8/EÜ (mis käsitleb biotsiidide turuleviimist)² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet)³. Ühenduse õigusaktide vahelise sidususe tagamiseks tuleks otsuse nr 2455/2001/EÜ kohaselt läbivaatamisel olevate ainete suhtes kohaldada üksnes neid kriteeriume ning direktiivi 2000/60/EÜ X lisa tuleks vastavalt asendada.
- (29) Direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas loetletud direktiivides sätestatud kohustused on juba kaasatud direktiivi 2008/1/EÜ ning direktiivi 2000/60/EÜ, kusjuures keskkonnakvaliteedi standardite säilitamisel või läbivaatamisel tagatakse kaitse vähemalt samal tasemel. Et tagada pinnavee keemilise saastusega seotud lähenemisviisi järjepidevus ning muuta olemasolevad selle valdkonna ühenduse õigusaktid lihtsamaks ja selgemaks, on asjakohane tunnistada direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt alates 22. detsembrist 2012 kehtetuks direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ.

¹ EÜT L 227, 8.9.1993, lk 9.

² EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

³ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1.

- (30) Direktiivis 2000/60/EÜ osutatud soovitusi, eriti toksilisuse, ökotoksilisuse ja keskkonna teaduskomitee omi, on arvestatud.
- (31) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe¹ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabelid, milles on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (32) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt saavutada põhjavee head keemilised näitajad, kehtestades prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning pinnavee kaitse ühtlase taseme säilitamiseks kogu ühenduses on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (33) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele nr 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused².
- (34) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus muuta käesoleva direktiivi I lisa B osa punkti 3. Kuna see on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid või täiendada seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb see vastu võtta vastavalt otsuse nr 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele,

¹ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

² EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid, nagu on ette nähtud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16, eesmärgiga saavutada pinnavee hea keemiline seisund ja tehes seda vastavalt nimetatud direktiivi artikli 4 sätetele ja eesmärkidele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Artikkel 3

Keskkonnakvaliteedi standardid

1. Vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 1 ja direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 4 kohaldavad liikmesriigid pinnaveekogudele keskkonnakvaliteedi standardeid, mis on sätestatud käesoleva direktiivi I lisa A osas.

Liikmesriigid kohaldavad keskkonnakvaliteedi standardeid pinnaveekogudele vastavalt I lisa B osas sätestatud nõuetele.

2. Liikmesriigid võivad teatud pinnaveekogude kategooriate suhtes I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamise asemel valida sette ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamise. Liikmesriigid, kes valivad sellise võimaluse,:
- a) kohaldavad elavhõbeda ja selle ühendite suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 20 µg/kg ja/või heksaklorobenseeni suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 10 µg/kg ja/või heksaklorobutadieeni suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 55 µg/kg, nimetatud keskkonnakvaliteedi standardid kehtivad koe (märgkaal) jaoks, valides kõige sobivama indikaatori kalade, molluskite, koorikloomade ja muu elustiku hulgast;
 - b) kehtestavad teatud ainetele (muu, kui punktis a nimetatud) sette ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardid ja kohaldavad neid. Nimetatud keskkonnakvaliteedi standardid pakuvad vähemalt sama kaitsetaseme, kui I lisa A osas sätestatud vee keskkonnakvaliteedi standardid;
 - c) määravad punktides a ja b nimetatud ainetele sette ja/või elustiku seire sageduse. Seire toimub vähemalt üks kord aastas, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal ei ole muu ajavahemik õigustatud, ja
 - d) teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 21 nimetatud komitee kaudu ainetest, mille kohta on kehtestatud keskkonnakvaliteedi standardid vastavalt punktile b, selle lähenemisviisi kasutamise põhjustest ja alustest, kehtestatud alternatiivsetest keskkonnakvaliteedi standarditest, sealhulgas alternatiivsete keskkonnakvaliteedi standardite tuletamiseks kasutatud andmetest ja meetodikast, pinnavete kategooriatest, mille suhtes neid keskkonnakvaliteedi standardeid kohaldatakse, ja kavandatavast seiresagedusest koos nimetatud sageduse põhjendusega.

Komisjon lisab kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 18 avaldatavasse aruandesse kokkuvõtte teavitamistest, mis on tehtud vastavalt punktidele d ning I lisa A osa lõppmärkusele viii.

3. Vee seisundi seire alusel, mis on läbi viidud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 8, korraldavad liikmesriigid pikaajalise dünaamika analüüsi I lisa A osas loetletud selliste prioriteetsete ainete kontsentratsiooni kohta, millel on kalduvus akumuleeruda settes ja/või elustikus, pöörates erilist tähelepanu ainetele 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ja 30. Nad võtavad direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 4 kohaldades meetmeid tagamaks, et nimetatud kontsentratsioonid settes ja/või asjaomases elustikus oluliselt ei kasva.

Liikmesriigid määravad sette ja/või elustiku seire sellise sageduse, mis annaks piisavalt teavet usaldusväärseks pikaajalise dünaamika analüüsiks. Põhimõtteliselt peaks seire toimuma vähemalt iga kolme aasta järel, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal ei ole muu ajavahemik õigustatud.

4. Komisjon tutvub tehnilise ja teadusliku progressiga, sealhulgas riskihindamiste järelustega, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 2 punktides a ja b, ning vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 artiklile 119 üldsusele kättesaadavaks tehtud teabega ainete registreerimise kohta, ning teeb vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardite läbivaatamiseks asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud ajakavale.
5. Käesoleva direktiivi I lisa B osa punkti 3 võib muuta vastavalt käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 4

Segunemispiirkonnad

1. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata heite keskkonda laskmise kohtadega piirnevad segunemispiirkonnad. Sellistes segunemispiirkondades võib ühe või mitme I lisa A osas loetletud aine kontsentratsioon ületada asjaomaseid keskkonnakvaliteedi standardeid, kui see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust kõnealustele standarditele.
2. Segunemispiirkondi määravad liikmesriigid lülitavad vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 13 koostatud vesikonna majandamiskavadesse järgmised kirjeldused:
 - a) nimetatud piirkondade määratlemisel kasutatud lähenemisviisid ja metoodika, ning
 - b) segunemispiirkonna ulatuse edaspidiseks vähendamiseks võetud meetmed, näiteks direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti k kohased meetmed või direktiivis 2008/1/EÜ osutatud lubade läbivaatamine või direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis g osutatud eelneva reguleerimise nõue.
3. Segunemispiirkondi määravad liikmesriigid tagavad, et kõik sellised piirkonnad:
 - a) hõlmaksid üksnes heite keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust;
 - b) oleksid proportsionaalsed, võttes arvesse saasteainete kontsentratsiooni keskkonda laskmise kohas ja eelnevates eeskirjades sisalduvaid saasteainete heite tingimusi, nagu direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis g osutatud load või muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides sisalduvad tingimused, vastavalt parima võimaliku tehnika kasutamisele ja direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 10, eelkõige pärast nimetatud eelnevate eeskirjade läbivaatamist.

4. Segunemispiirkondade määramise tehnilised suunised võetakse vastu vastavalt käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 5

Asjaomaste ainete heite, keskkonda laskmise ja kadude andmik

1. Direktiivi 2000/60/EÜ artiklite 5 ja 8 ning määruse (EÜ) nr 166/2006 kohaselt kogutud teabe ja muude olemasolevate andmete alusel loovad liikmesriigid kõigi käesoleva direktiivi I lisa A osas loetletud prioriteetsete ainete ja saasteainete heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku (võimaluse korral koos asjakohaste kaartidega) iga oma territooriumil asuva valglapiirkonna või valglapiirkonna osa kohta, sealhulgas kõnealuste ainete kontsentratsiooni kohta settes ja elustikus.
2. Võrdlusperiood saasteainete lõikes 1 osutatud andmikesse kantavate väärtuste hindamiseks on üks aasta ajavahemikul 2008 ja 2010.

Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada aastate 2008, 2009 ja 2010 keskmisena.
3. Liikmesriigid edastavad käesoleva artikli lõike 1 kohaselt loodud andmikud, sealhulgas vastavad võrdlusperioodid, komisjonile vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.
4. Liikmesriigid ajakohastavad oma andmikke direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 määratletud analüüside läbivaatamise raames.

Võrdlusperiood väärtuste kehtestamiseks ajakohastatud andmikes on kõnealuse analüüsi lõpuleviimisele eelnev aasta. Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada selle analüüsi lõpuleviimisele eelnenud kolme aasta keskmisena.

Liikmesriigid avaldavad ajakohastatud andmikud oma ajakohastatud vesikonna majandamiskavades, nagu sätestatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7.

5. Komisjon kontrollib 2018. aastaks, kas andmikus kajastatud asjaomaste ainete heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktis iv sätestatud vähendamise või lõpetamise eesmärkidele, võttes arvesse nimetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4 ja 5 sätteid.
6. Andmike loomise tehnilised suunised võetakse vastu vastavalt käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 6

Piiriülene saastus

1. Liikmesriik ei ole keskkonnakvaliteedi standardite ületamisega rikkunud oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta saab näidata, et:
 - a) ületamise põhjustas väljaspool tema siseriiklikku jurisdiktsiooni asuv saasteallikas;
 - b) sellise piiriülese saastuse tulemusena ei suutnud ta võtta tõhusaid meetmeid asjaomase keskkonnakvaliteedi standardi täitmiseks ja

- c) ta oli piiriülese saastuse poolt mõjutatud veekogude suhtes kohaldanud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 3 sätestatud koordineerimismehhanisme ja vajaduse korral kasutanud nimetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4, 5 ja 6 sätteid.
2. Liikmesriigid kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud asjaoludel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 12 sätestatud mehhanismi komisjonile vajaliku teabe esitamiseks ning esitavad piiriülese saastuse suhtes võetud meetmetest kokkuvõtte asjaomases vesikonna majandamiskavas vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.

Artikkel 7

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Liikmesriikide aruannete, sealhulgas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 12 kohaselt koostatud, eelkõige piiriülest saastust käsitlevate aruannete alusel, vaatab komisjon läbi vajaduse kehtivate õigusaktide muutmise ning kogu ühendust hõlmavate lisameetmete, näiteks heitekontrolli järele.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõike 1 kohaselt koostatud aruande esitamisel järgmise teabe:

- a) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise järeldused;
- b) segunemispirkonna ulatuse vähendamiseks võetud meetmed vastavalt käesoleva direktiivi artikli 4 lõikele 1;
- c) käesoleva direktiivi artikli 5 lõikes 5 osutatud kontrolli tulemused;
- d) olukord seoses ühenduse territooriumist väljastpoolt lähtuva saastusega.

Vajaduse korral lisab komisjon aruandele asjakohased ettepanekud.

Artikkel 8

Uued prioriteetsed ained või prioriteetsed ohtlikud ained

Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud kõnealuse direktiivi X lisa läbivaatamise raames käsitleb komisjon muu hulgas käesoleva direktiivi III lisas esitatud aineid, et teha kindlaks, kas tegemist võib olla prioriteetsete ainetega või prioriteetsete ohtlike ainetega. Komisjon esitab nimetatud läbivaatamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt ...*. Komisjon lisab aruandele vajaduse korral asjakohased ettepanekud, eelkõige ettepanekud uute prioriteetsete ainete või prioriteetsete ohtlike ainete kindlakstegemiseks või teatud prioriteetsete ainete tunnistamiseks prioriteetseteks ohtlikeks aineteks ning ettepanekud kehtestada vajaduse korral pinnavett, setet või elustikku hõlmavad vastavad keskkonnakvaliteedi standardid.

* Väljaannete talitus: 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Artikkel 9
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 lõikes 1 osutatud komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 10
Direktiivi 2000/60/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/60/EÜ X lisa asendatakse käesoleva direktiivi II lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 11
Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ
ja 86/280/EMÜ muutmine

1. Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ ja 84/491/EMÜ vastavad II lisad jäetakse välja.
2. Direktiivi 86/280/EMÜ II lisa I–XI jao B osad jäetakse välja.

Artikkel 12

Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ
ja 86/280/EMÜ kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 22. detsembrist 2012.
2. Enne 22. detsembrit 2012 võivad liikmesriigid teostada seiret ja aruandlust käesoleva artikli lõikes 1 osutatud direktiividest lähtumise asemel vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklitele 5, 8 ja 15.

Artikkel 13

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ...*.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

* Väljaannete talitus: 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 15

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

PRIORITEETSETE AINETE JA TEATAVATE MUUDE SAASTEAINETE KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDID

A OSA: KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDID (EQS)

AA: aasta keskmine;

MAC: suurim lubatud kontsentratsioon.

Ühik: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna-veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna-veekogud
(1)	alakloor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	antratseen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	atrasiin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	benseen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	bromo-difenüüleeter ^v	32534-81-9	0,0005	0,0002	ei kohaldata	ei kohaldata

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(6)	kaadmium ja selle ühendid (olenevalt vee karedus-klassist) ^{vi}	7440-43-9	≤ 0,08 (1. klass) 0,08 (2. klass) 0,09 (3. klass) 0,15 (4. klass) 0,25 (5. klass)	0,2	≤ 0,45 (1. klass) 0,45 (2. klass) 0,6 (3. klass) 0,9 (4. klass) 1,5 (5. klass)	
(6a)	süsiniktetra-kloriid ^{vii}	56-23-5	12	12	ei kohaldata	ei kohaldata
(7)	C ₁₀₋₁₃ -kloroalkaanid	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	klorofenvinfoss	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	kloropürifoss (etüülkloro-pürifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(9a)	tsükloдиеен- pestitsiidid: aldriin ^{vii} dieltriin ^{vii} endriin ^{vii} isodriin ^{vii}	 309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	ei kohaldata	ei kohaldata
(9b)	DDT kokku ^{vii, viii}	ei kohaldata	0,025	0,025	ei kohaldata	ei kohaldata
	para-para- DDT ^{vii}	50-29-3	0,01	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata
(10)	1,2-dikloroetaan	107-06-2	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata
(11)	diklorometaan	75-09-2	20	20	ei kohaldata	ei kohaldata

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(12)	di(2-etüül- heksüül)ftalaat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei kohaldata	ei kohaldata
(13)	diuroon	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	endosulfaan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	fluoranteen	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	heksakloro- benseen	118-74-1	0,01 ^{ix}	0,01 ^{ix}	0,05	0,05
(17)	heksakloro- butadieen	87-68-3	0,1 ^{ix}	0,1 ^{ix}	0,6	0,6
(18)	heksakloro- tsükloheksaan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	isoproturoon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	plii ja selle ühendid	7439-92-1	7,2	7,2	ei kohaldata	ei kohaldata

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(21)	elavhõbe ja selle ühendid	7439-97-6	0,05 ^{ix}	0,05 ^{ix}	0,07	0,07
(22)	naftaleen	91-20-3	2,4	1,2	ei kohaldata	ei kohaldata
(23)	nikkel ja selle ühendid	7440-02-0	20	20	ei kohaldata	ei kohaldata
(24)	nonüülfenool (4- nonüülfenool)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	oktüülfenool (4- (1,1',3,3'- tetrametüül- butüül)fenool)	140-66-9	0,1	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata
(26)	pentakloro- benseen	608-93-5	0,007	0,0007	ei kohaldata	ei kohaldata
(27)	pentakloro- fenool	87-86-5	0,4	0,4	1	1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(28)	polüaromaatsed süsivesinikud (PAH) ^x	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata
	benso(a)püreen	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	benso(b)- fluoranteen	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	ei kohaldata	ei kohaldata
	benso(k)- fluoranteen	207-08-9				
	benso(g,h,i)- perüleen	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	ei kohaldata	ei kohaldata
	indeno(1,2,3- cd)püreen	193-39-5				
(29)	simasiin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	tetrakloro- etüleen ^{vii}	127-18-4	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata
(29b)	trikloro- etüleen ^{vii}	79-01-6	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Siseveekogud ⁱⁱⁱ	AA-EQS ⁱⁱ Muud pinna- veekogud	MAC-EQS ^{iv} Siseveekogud ⁱⁱⁱ	MAC-EQS ^{iv} Muud pinna- veekogud
(30)	tributüültina ühendid (tributüültina- katioon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	trikloro- benseenid	12002-48-1	0,4	0,4	ei kohaldata	ei kohaldata
(32)	triklorometaan	67-66-3	2,5	2,5	ei kohaldata	ei kohaldata
(33)	trifluraliin	1582-09-8	0,03	0,03	ei kohaldata	ei kohaldata

i CAS: Chemical Abstracts Service.

ii See parameeter on aasta keskmise väärtusena väljendatud EQS (AA-EQS). Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse seda kõikide isomeeride üldkontsentratsiooni suhtes.

iii Siseveekogud hõlmavad jõed, järved ning nendega seotud tehisveekogud ja oluliselt muudetud veekogud.

iv See parameeter on suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud EQS (MAC-EQS). Kui MAC-EQS juures on märges „ei kohaldata”, loetakse, et AA-EQS väärtused pakuvad kaitset pideval keskkonda juhtimisel saastuse lühiajalise suurenemise korral, kuna need on oluliselt madalamad kui akuutse toksilisuse põhjal tuletatud väärtused.

- v Otsuses 2455/2001/EÜ loetletud bromodifenüüleetrite (nr 5) hulka kuuluvatest prioriteetsetest ainetest kehtestatakse EQS üksnes derivaatidele numbritega 28, 47, 99, 100, 153 ja 154.
- vi Kaadmiumi ja selle ühendite (nr 6) puhul sõltuvad EQSi väärtused vee karedusest, mille väärtused on jagatud viide klassi (1. klass: <40 mg CaCO₃/l, 2. klass: 40 kuni <50 mg CaCO₃/l, 3. klass: 50 kuni <100 mg CaCO₃/l, 4. klass: 100 kuni <200 mg CaCO₃/l ja 5. klass: ≥200 mg CaCO₃/l).
- vii Nimetatud aine ei ole prioriteetne aine, vaid kuulub muude saasteainete hulka, mille EQSid on identsed nendega, mis oli sätestatud õigusaktides, mida kohaldati enne ...*.
- viii DDT üldkontsentratsioon on isomeeride 1,1,1-trikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaani (CASi number 50-29-3; ELi number 200-024-3), 1,1,1-trikloro-2-(o-klorofenüül)-2-(p-klorofenüül)etaani (CASi number 789-02-6; ELi number 212-332-5), 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etüleeni (CASi number 72-55-9; ELi number 200-784-6), ja 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaani (CASi number 72-54-8; ELi number 200-783-0).
- ix Kui liikmesriigid ei kohalda elustiku EQSi, kehtestavad nad rangema vee EQSi, mille eesmärk on saavutada käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 2 sätestatud elustiku EQSiga sama kaitsetase. Nad teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 12 osutatud komitee kaudu selle lähenemisviisi kasutamise põhjustest ja alustest, kehtestatud alternatiivsetest vee EQSst, sealhulgas alternatiivse EQSi tuletamiseks kasutatud andmetest ja meetodist, ning pinnavete kategooriatest, mille suhtes EQSi kohaldatakse.
- x Polüaromaatsete süsivesinike (PAH) (nr 28) hulka kuuluvate prioriteetsete ainete rühma puhul tuleb järgida iga üksiku aine kohta kehtestatud EQSi, s.t benso(a)püreeni EQSi, benso(b)fluoranteeni ja benso(k)fluoranteeni summa EQSi ning benso(g,h,i)perüleenini ja indeno(1,2,3-cd)püreeni summa EQSi.

* Väljaannete talitus: palun sisestada käesoleva direktiivi jõustumiskuupäev.

B OSA: A OSAS SÄTESTATUD EQSide KOHALDAMINE

1. Tabeli veerud 4 ja 5: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab AA-EQS kohaldamine seda, et veekogus asuvas igas esinduslikus seirepunktis aasta jooksul eri aegadel mõõdetud kontsentratsioonide aritmeetiline keskmine ei ületa standardit.

Aritmeetilise keskmise arvestamine, kasutatud analüüsimeetod ja EQSi kohaldamise meetod, kui ei ole sobivat analüüsimeetodit, mis täidaks miinimumkriteeriume, peavad olema kooskõlas rakendusaktidega, millega võetakse vastu tehnilised näitajad keemilise seire ja analüütiliste tulemuste kvaliteedi jaoks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2000/60/EÜ.

2. Tabeli veerud 6 ja 7: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab MAC-EQS kohaldamine seda, et veekogu esinduslike seirepunktide juures mõõdetud kontsentratsioon ei ületa standardit.

Vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktile 1.3.4 võivad liikmesriigid siiski kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentiilarvutuse, et tagada MAC-EQS-ga vastavuse kindlaksmääramisel usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Sellisel juhul vastavad nimetatud statistilised meetodid käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetluse kohaselt sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

3. Kui kaadmium, plii, elavhõbe ja nikkel (edaspidi „metallid”) välja arvata, väljendatakse käesolevas lisas sätestatud EQSi üldkontsentratsioonidena veeproovi üldmahus. Metallide puhul viitab EQS metalli kontsentratsioonile lahuse faasis, s.t veeproovis, mida on puhastatud filtrimisega läbi filtri, mille poori suurus on 0,45 µm, või muu samaväärse eelpuhastusmeetodiga.

Liikmesriigid võivad EQSi alusel toimuval seiretulemuste hindamisel arvesse võtta:

- a) looduslikke taustakontsentratsioone metallide ning nende ühendite puhul, kui need takistavad vastavust EQSi väärtustele, ja
 - b) karedust, pH taset või muid vee kvaliteedi parameetreid, mis mõjutavad metallide biosaadavust.
-

II LISA

Direktiivi 2000/60/EÜ X lisa asendatakse järgmisega:

„LISA X

VEEPOLIITIKA VALDKONNA PRIORITEETSETE AINETE LOETELU

Number	CASi number ⁱ	ELi number ⁱⁱ	Prioriteetse aine nimetus ⁱⁱⁱ	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloor	
(2)	120-12-7	204-371-1	antratseen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrasiin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benseen	
(5)	ei kohaldata	ei kohaldata	bromodifenüüleeter ^{iv}	X ^v
	32534-81-9	ei kohaldata	pentabromodifenüüleeter (derivaatide numbrid 28, 47, 99, 100, 153 ja 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	kaadmium ja selle ühendid	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloroalkaanid, C ₁₀₋₁₃ ^{iv}	X

Number	CASi number ⁱ	ELi number ⁱⁱ	Prioriteetse aine nimetus ⁱⁱⁱ	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(8)	470-90-6	207-432-0	klorofenvinfoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	kloropüriifoss (etüülkloropüriifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetaan	
(11)	75-09-2	200-838-9	diklorometaan	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etüül-heksüül)ftalaat	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroon	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteen ^{vi}	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklorobenseen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklorobutadieen	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksaklorotsükloheksaan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	plii ja selle ühendid	

Number	CASi number ⁱ	ELi number ⁱⁱ	Prioriteetse aine nimetus ⁱⁱⁱ	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(21)	7439-97-6	231-106-7	elavhõbe ja selle ühendid	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkel ja selle ühendid	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonüülfenool	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonüülfenool)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktüülfenool	
	140-66-9	ei kohaldata	(4-(1,1',3,3'-tetrametüülbutüül)fenool)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklorobenseen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentaklorofenool	
(28)	ei kohaldata	ei kohaldata	polüaromaatsed süsivesinikud	X
	50-32-8	200-028-5	(benso(a)püreen)	X
	205-99-2	205-911-9	(benso(b)fluoranteen)	X
	191-24-2	205-883-8	(benso(g,h,i)perüleen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benso(k)fluoranteen)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)püreen)	X

Number	CASi number ⁱ	ELi number ⁱⁱ	Prioriteetse aine nimetus ⁱⁱⁱ	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(29)	122-34-9	204-535-2	simasiin	
(30)	ei kohaldata	ei kohaldata	tributüültina ühendid	X
	36643-28-4	ei kohaldata	(tributüültina-katioon)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklorobenseenid	
(32)	67-66-3	200-663-8	triklorometaan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliin	

ⁱ CAS: Chemical Abstract Services.

ⁱⁱ ELi number: Euroopa olemasolevate kaubanduslike ainete loetelu (EINECS) või Euroopa teavitatud uute keemiliste ainete loetelu (ELINCS) number.

ⁱⁱⁱ Ainete rühma korral on tabelis soovitusliku parameetrina esitatud rühma tüüpiline esindaja (sulgudes ja ilma numbrita). Selle ainete grupi suhtes tuleb soovituslikud parameetrid määrata analüütilisel meetodil.

^{iv} Nendes ainete rühmades on harilikult palju individuaalseid ühendeid. Vastavaid soovituslikke parameetreid ei ole praegu võimalik esitada.

^v Ainult pentabromodifenüüleeter (CASi nr 32534-81-9).

^{vi} Fluoranteen on loetelus esitatud teiste, ohtlikumate polüaromaatsete süsivesinike indikaatorina.”

III LISA

ÜLEVAATAMISELE KUULUVAD AINED (VÕIMALIKUD PRIORITEETSED AINED VÕI PRIORITEETSED OHTLIKUD AINED)

CASi number	ELi number	Aine nimetus
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	bentasoon
80-05-7		bisfenool A
115-32-2	204-082-0	dikofool
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		vaba tsüaniid
1071-83-6	213-997-4	glüfosaat
7085-19-0	230-386-8	mekoprop (MCP)
81-15-2	201-329-4	muskusüleen
1763-23-1		perfluorooktaansulfonaat (PFOS)
124495-18-7	—	kinoksüfeen (5,7-dikloro-4-(p-fluorofenoksü)kinoliin)
		dioksiinid
		polüklooritud bifenüülid (PCB)